

Ордени та медалі моєї сім'ї

День Перемоги – важливе свято! Цього року всі святкують його річницю – 75 років. Святкують його й у нашій сім'ї. І це не дивно, адже в цей день згадують про страшну війну й тяжкі часи для людей. Але найбільше в цей день згадують про переможну мить, у яку закінчилась війна, та тих, завдяки яким це сталося.

Я можу пишатись, що одним із таких людей був мій прадід Гурський Василь Андрійович. Дідусь часто розповідає мені про свого батька, якому довелось піти на війну лише в 16 років. Незважаючи на свій юний вік, у час війни він був командиром зенітного розрахунку. Мабуть, тоді всі ставали старшими не за віком, а за досвідом. Дідусь також розповідав, що мій прадід пройшов усю війну та закінчив її у Празі. Тобто він брав участь у кінцевих бойових діях, які поставили крапку в перемозі над німецькими військами.

Важко, мабуть, довелось йому захищати свою родину, бо він був далеко від неї. Але я точно знаю, що мій прадід був великою людиною та героєм. Це доводять і ордени та медалі, якими він був нагороджений. Серед них – медалі «За відвагу та бойові заслуги», «За взяття Берліна», «За визволення Праги», «За перемогу над Німеччиною», орден Червоного прапора та орден Вітчизняної війни 1 ступеня.

Загалом, медалей мій прадід мав багато. Чимало серед них було і ювілейних. Але, як на мене, то навіть така їх велика кількість не може повністю оцінити його величезний вклад у наше майбутнє. Пишаюсь своїм прадідом та дякую тим, хто разом із ним подарували нам перемогу!